

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΣΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗ,
ΚΤΗΤΟΡΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΛΑΜΠΗΔΟΝΟΣ

Ίερά Μονή Παναγίας Λαμπηδόνας, Τετάρτη 11 Μαρτίου 2026

*«Καί ἕτερον ἔπεσεν εἰς τήν γῆν τήν ἀγαθήν, καί φνέν ἐποίησε καρπόν
ἑκατονταπλασίονα...» (Λουκ. η' 8)*

Προσήλθαμε σήμερα στὸν εὐλογημένο αὐτό τόπο τῆς Παναγίας μας, στὸ ἁγιασμένο μοναστήρι τῆς Λαμπηδόνας, γιὰ νὰ προπέμψουμε στὴν αἰώνια ζωὴ μιὰ ἐκλεκτὴ ψυχὴ, ἕναν τιμημένο Λειτουργό, ἕναν ὁσίας βιοτῆς Γέροντα: τὸν Κτήτορα τῆς παλαιφάτου αὐτῆς θεομητορικῆς μάνδρας, τὸν ἀξιοσέβαστο ἀπὸ ὅλο τὸν κλῆρο, τὸν μοναχισμό καὶ τὸν λαό τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας Γέροντα Χρυσόστομο Ἐσφιγμενίτη.

Αἰφνίδια χθὲς ἢ ἀναχώρησέ του ἀπὸ τὰ λυπηρὰ στὰ θυμηδέστερα, ἀπὸ τὰ ἐπίπονα στὰ ἀναπαυτικά, ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα στὰ αἰεὶ διαμένοντα. Ἐν μιᾷ ροπῇ τὸ κάλεσμα τοῦ Οἰκοδεσπότη πρὸς τὸν πιστό Του οἰκονόμο. Ἄγρυπνος ὁ δοῦλος στὴν ὑποδοχὴ τοῦ Κυρίου του. Ὁριμος ὁ στάχυς, ἐθερίσθη ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Γεωργοῦ καὶ ἀποθησαυρίστηκε στὸν ἀμηττό τοῦ Παραδείσου. Ἀγαθὴ ἡ γῆ τῆς καρδίας του, δέχθηκε τὸν σπόρο πού τώρα πολὺ καρπὸ φέρει γιὰ τίς ἀποθῆκες τοῦ οὐρανοῦ.

Πολυκύμαντη ἡ ἐπίγεια πορεία τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἀξιομακαρίστου Γέροντα Χρυσόστομου Ἐσφιγμενίτου, θυμίζει παλαιὰ συναξάρια. Ὁ κατὰ κόσμον Ἡλίας Σταυρίδης, τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαργαρίτας, γεννήθηκε τὸ 1946 στὴν Αἴγυπτο. Σπούδασε, νυμφεύθηκε καὶ ὑπηρέτησε ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ὅπου ἀνῆλθε σὲ ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας, φθάνοντας μέχρι τὸν ἀνώτατο τοῦ ἀρχιπλοιάρχου, μέ τὸν ὁποῖον καὶ ἀφυπηρέτησε.

Παρά τίς τιμές, ὅμως, τῆς κοσμικῆς του ζωῆς καὶ σταδιοδρομίας, ἡ ψυχὴ του ἀναζητοῦσε τὰ κρείττονα ἀγαθὰ καὶ τὴν ἄνω στρατεία τοῦ Οὐρανίου Βασιλείως. Προσῆλθε μέ θεῖο ζῆλο στὴ χορεία τῶν Λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου καὶ σὲ ὠριμὴ ἡλικία, τὸ 2007, χειροτονήθηκε διάκονος καὶ ἱερεὺς ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Γέροντα Ἀξώμης κ. Πέτρο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας

Ἡ ἐκδημία τῆς πρεσβυτέρας του δύο χρόνια ἀργότερα τὸν ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνοιξε τὸν δρόμο πρὸς τὴ μοναχικὴ ζωὴ, ὅπου ἔδραμε «ὡς ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων», ἐγκαταβιώνοντας στὴν Ίερά Μονὴ Ἐσφιγμένου τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἐπέλεξε τὴν ἀγαθὴ μερίδα,

καρποφορώντας τριάκοντα, ἐξήκοντα καί ἐν τέλει ἑκατό, προσφέροντας τόν ἑαυτό του ἀνάθημα στόν Κύριο, ὡς μεγαλόσχημος μοναχός, καί διακονώντας τόν λαό τοῦ Θεοῦ ὡς ἀρχιμανδρίτης καί πνευματικός.

Ἡ τοπική μας Ἐκκλησία εὐμοίρησε νά τόν ἔχει κοντά της, μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας καί τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας του, Πνευματικό ἑκατοντάδων ψυχῶν καί Πατέρα δύο ἱστορικῶν μοναστηριῶν της, πού χάρι σ' Αὐτόν στελεχώθηκαν μέ εὐλογημένες ἀδελφότητες, ἀνακαινίστηκαν, ἀυξάνονται, προκόπτουν καί κοσμοῦν πρός δόξαν Θεοῦ τήν θεόσωστο Ἐπαρχία μας: τῆς ἀνδρώας τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Προμυρίου καί τοῦ θεομητορικοῦ αὐτοῦ Παρθενῶνα τῆς Παναγίας μας Λαμπηδόνας, τῆς ὁποίας ὑπήρξε Κτήτωρ.

Στό πρόσωπό του γνωρίσαμε ἕνα ἄνθρωπο βαθειᾶς πνευματικότητας, βαθύνου, ἡγετικό, δυναμικό, μέ τό χάρισμα τοῦ λόγου καί τῆς διδαχῆς, πιστό τηρητή τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἀκριβῆ ἐκφραστή τοῦ μοναχικοῦ ιδεώδους, ἱκανό νά ἐμπνεύσει τήν ἀγάπη γιά τήν ζωή τῆς μοναχικῆς ἀφιερώσεως, ἔμπειρο καί διακριτικό στήν καλλιέργεια τῶν μοναχικῶν κλήσεων. «Ἐσπειρεν ἐν δάκρυσιν» στήν ψυχή του καί στίς ψυχές τῶν τέκνων του τόν σπόρο τῆς σωτηρίας γιά πολλά χρόνια. Καί νά πού ἔφθασε ἡ ὥρα τοῦ θερισμοῦ. Ὁ Κύριος τόν κάλεσε χθές νά «ἐξέλθει ἐκ τοῦ οἴκου του καί τῆς συγγενείας του», γιά νά θερίσει ἐν ἀγαλλιάσει στάχνας ἀφθαρσίας καί ἀθανασίας, ἀτελευτήτου χαρᾶς καί αἰωνίου μακαριότητος.

Σεβαστή μας Γερόντισσα καί ἀδελφές, σεβαστοί μας πατέρες τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Προμυρίου, ἀπορφανισθεῖσες ἀδελφότητες τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος. Συναισθανόμαστε καί συμμετέχουμε ταπεινά καί προσευχητικά στήν ὀδύνη σας. Προσευχόμαστε ὅμως ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου νά ἐνσταλάξει στίς ψυχές σας τήν θεία παρηγορία, χαρίζοντάς σας τή βεβαία ἐλπίδα ὅτι ὁ ἀξιομακάριστος Πατέρας σας δέν πέθανε, ἀλλά μετετέθη στήν θεία καί ἄληκτο ζωή, ἀπό τήν ὁποία δέν παύει νά μεσιτεύει, νά προνοεῖ καί νά φροντίζει γιά σᾶς, γιά τήν πορεία σας, γιά τόν ἀγῶνα σας, γιά κάθε πνευματική καί ὑλική ἀνάγκη σας. Παρά τήν θλίψη τοῦ ἀνθρωπίνου ἀποχωρισμοῦ εἴστε μακάριοι, γιατί ἀποκτήσατε «σπέρμα ἐν Σιών καί οἰκεῖον ἐν Ἱερουσαλήμ», ἀκούραστο προνοητή καί εὐχέτη σας πρός Κύριον.

Σεβαστέ μας Γέροντα Χρυσόστομε, αἰίδιμε πάτερ, ἀδελφέ καί συλλειτουργέ μας. Πορεύου ἐν εἰρήνῃ τήν ὁδὸ πού ὀδηγεῖ στήν ἄληκτο καί μακαρία ζωή. Κοπίασες πολύ στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί οἱ κόποι σου ἔφεραν «καρπὸν ἑκατονταπλασίονα». Τόν ἀγῶνα τόν καλό ἀγωνίστηκες,

τόν δρόμο τελείωσες, τήν πίστη κράτησες, τήν καλή παρακαταθήκη ἐφύλαξες, ἔγινες πιστός ἄχρι θανάτου. Εἴσελθε τώρα στήν χαρά τοῦ Κυρίου σου καί εὐχου γιά τίς συνοδεῖες σου, τόν Ἐπίσκοπο, τόν κληρο, τόν λαό μας, ὅλους ὅσοι κυκλώνουμε αὐτή τήν ἱερή ὥρα τό εὐλογημένο σκηνώμά σου.

Ἀείμνηστε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ μας, αἰωνία σου ἡ μνήμη.